У пошані до піонерів – лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку:
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 28. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 11-го ЛЮТОГО 1971 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK THURSDAY, FEBRUARY 11, 1971 No. 28. VOL. LXXVIII.

ЛЕТ „АПОЛЛО-14" НА МІСЯЦЬ ЗАВЕРШИВСЯ УСПІШНИМ ПОВЕРНЕННЯМ АСТРОНАВТІВ НА ЗЕМЛЮ В ТОЧНО ВИЗНАЧЕНОМУ МІСЦІ Й ЧАСІ

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 10 лютого 1971

В АМЕРИЦІ

ГУБЕРНАТОРИ БАГАТЬОХ СТЕЙТІВ будуть змушені вдатись до нових податків, або ж підвищувати попередні податки. У більшості з 50 стейтів фінансові надходження не покривають заплянованих необхідних видатків, які найбільше зростають в таких ділянках, як шкільництво, соціяльна опіка, працевлаштування тощо. Найбільші фінансові клопоти мають індустрійні стейти.

БІЛИЙ ДІМ ВДАЄТЬСЯ ДО РІЗНИХ ЗАХОДІВ, щоб протиставитись інфляційним тенденціям. Уряд звернувся з проханням до Міжстейтової Торговельної Комісії, щоб вона не погодилась на підвищення цін на винаймання й утримування „рухливих домів". Хоча уряд президента Ніксона не бажає втручатися в справи підвищення цін, все таки урядова комісія на чолі з Г. Вайнберґером намагається протидіяти інфляційним тенденціям цього типу.

ГОЛОВНОГО ОБВИНУВАЧЕНОГО НА СУДІ В МОНТРЕАЛІ, Поля Роза, члена підпільної організації в Квебеку, усунено з залі суду за те, що він вигукував проти судді та невідповідно поводився. Роза обвинувачено в замордування квебекського міністра праці П. Ляпорта. Це чи не перший випадок в канадійському судівництві, коли головного обвинуваченого вивели з його ж процесу.

У СВІТІ

ПРЕДСТАВНИКИ АРАБСЬКИХ ДЕРЖАВ І ІЗРАЇЛЮ конферували в понеділок 8 лютого ц. р. сепаратно з д-ром Ґуннаром В. Яррінґом, посередником Об'єднаних Націй для полагоди близькосхідного конфлікту. В політичних колах припускають, що представник Об'єднаної Арабської Республіки д-р Мохаммед Г. ель-Заят з'ясовував д-рові Яррінґові основніше оферту арабських держав відкрити Суезький канал в заміну за частинне виведення ізраїльських військ із східнього побережжя цього каналу. Окремо конферував з Яррінґом репрезентант Ізраїлю Йосеф Текоаґ. Безпосередньо обидві сторони не переговорюють.

КОНФЕРЕНЦІЯ КАТОЛИЦЬКИХ ЄПИСКОПІВ НІМЕЧЧИНИ, розглянувши справу священика д-ра Ганса Кюнґа, автора контроверсійної праці „Непомильність? — Оце питання", заявила, що вона не має компетенції вирішувати цієї справи чи й евентуально засуджувати автора за його погляди. У своїй праці д-р Ганс Кюнґ твердить, що тільки Бог може бути непомильний. Засудження Кюнґа за його незгідні з католицькими догмами погляди мав би вимагати Ватикан.

СИТУАЦІЯ В БЕРЛІНІ, спричинена новим совєтським тиском, зокрема доїзду до Берліну, була предметом розгляду під час зустрічі амбасадорів ЗСА, Великої Британії, Франції і Совєтського Союзу. Якихось конкретних вислідів ця зустріч не дала, проте ж західні союзники сподіваються, що Совєтський Союз піде на деяке злагіднення своїх обмежень. Чергова зустріч має відбутися за десять днів, набагато скоріше, як цього сподівалися.

Пластуни приготовляються до Десятого Крайового З'їзду



Мґр Олександер Луцький (посередині) під час відвідин в редакції „Свободи" разом з ред. Б. Кравцевим (зліва) та ред. З. Сниликом.

Ню Йорк. — Минулого четверга, 4-го лютого, тут у власних приміщеннях відбувся Пленум Крайової Пластової Старшини в ЗСА, предметом якого була підготова та програма Десятого Пластового Крайового З'їзду, що має відбутися в суботу і неділю 1 і 2-го травня ц.р. на Союзівці, оселі УНСоюзу в Кетскилських горах. В нарадах взяли участь всі діловоди і керівники секторів Крайової Пластової Старшини з її головою пластуном сеніором Ярославом Бойдуником на чолі. Пленум затвердило пороблені вже заходи для З'їзду, зокрема затвердило обрану вже Номінаційну Комісію із 15-ти осіб, що має намітити кандидатів до нової Крайової Пластової Старшини і Ради. Комісію очолює пл. сен. Андронік Копистянський, а секретарем є ст. пл. Марта Галій. Мґр Олександер Луцький, діловод преси та інформації КПС, відвідавши УНС і „Свободу" в понеділок, 8-го лютого, інформував, що в плянах Виборчої Комісії є намітити кандидатів до нової Крайової Старшини і Ради з молодшої генерації, згідно з теперішнім загальним напрямком „Лицем до молоді". Заплянована праця Пласту в 1971 році, згідно з інформаціями мґра Ол. Луцького проходитиме під знаком сторіччя Лесі Українки та її „проти надії сподіватись", і під знаком 50-річчя Українського Пласту на Закарпатті. На з'їзд будуть запрошені в характері гостей представники наших Церков та установ і організацій, як також преса. Мґр Ол. Луцький в розмові висловив окреме признання українській пресі за її окрему увагу до пластової молоді.

Гюстон. — Дев'ятиденний лет залоги „Аполло-14" на Місяць, під час якого американські астронавти перевели уже третє з черги причалення на Місяць, здійснюючи водночас із цим доручені їм науково-дослідні завдання, завершився у вівторок 9 лютого ц. р. їхнім успішним і прецизним причаленням на Землю. Осіли астронавти із залоги „Аполло-14" із своєю службовою кабіною на водах Тихого океану на південь від островів Самоа о год. 4.05 по полудні, на яких чотири милі від авіоматки „Ню Орлінс", приготованої для їхнього прийняття і в засягу не цілої призначеної їм для причалення милі. Вийшовши із своєї модулі на підведений для неї човен, астронавти Шепард, Мічелл і Руза були перевезені гелікоптерами на поклад корабля „Ню Орлінс" і і зараз же після виходу з гелікоптерів в і докремлені вкупі із призначеними для них лікарями й обслугою в спеціяльному „трейлері" разом із яким вони будуть перевезені до ЗСА, де перебуватимуть в карантені щонайменше три тижні. На авіоматці „Ню Орлінс" астронавтів, відокремлених за вікном трейлера, привітав капітан корабля і після відмовлення молитви подяки за їхній успішний лет і поворот вітали їх і розмовляли з ними телефонічно представники командування й Національної Адміністрації космічних дослідів й аеронавтики. Зараз же після прибуття астронавтів на корабель, з ними відбув телефонічну розмову през. Ричард Ніксон, який стежив за цілою подією з допомогою телевізії. Президент передав астронавтам від себе й усієї американської нації щиру подяку за проведену ними успішно місію, заповідаючи дальше урочисте вітання після їхнього повороту додому. Астронавти привезли із собою із поверхні Місяця 96 фунтів зразків місячного ґрунту, які допоможуть видатно в дослідженні віку і процесу творення Місяця. Причалювання астронавтів на Землю відбувалося гладко без будь-яких труднощів. Протягом усього часу їхнього злітання на Землю, астронавти втримували безпосередню радіосполуку з контрольним центром у Гюстоні.

ВАЖКИЙ ЗЕМЛЕТРУС У ПІВДЕННІЙ КАЛІФОРНІЇ СПРИЧИНИВ ВЕЛИКІ ШКОДИ І ВТРАТИ. — ЗГИНУЛО ЩОНАЙМЕНШЕ 33 ОСОБИ

Лос Анджелес. — У вівторок 9-го лютого ранку південною Каліфорнією пройшов сильний землетрус, вбиваючи щонайменше 33 особи, поранюючи сотки людей і руйнуючи безліч домів, підприємств і шляхів в Лос Анджелесі і в довколишніх місцевостях. Головним осередком діяння землетрусу був Аюголл — місцевість сорок миль на північ від Лос Анджелесу. Охопив своїм діянням землетрус територію із засягом двісті миль на північ до Фресно, сто тридцять миль на південь до мексиканського кордону і 225 миль на північний захід до Лас Веґас. Після перших ударів землетрусу мешканці багатьох місцевостей, забравши щонайконечніші речі й харчі, кинулися в панічну втечу автами, протеж зараз же застрягли в збільшеному непомірно комунікаційному русі. Кількість убитих обраховують на понад 50 осіб, матеріяльні шкоди на більйони долярів. Багато людей ще засипані румовищами завалених домів. Найбільше втрат у людях було у місцевості Сілмар, 25 миль на південь від Лос Анджелесу, де 80 осіб опинилося під румовищами зруйнованого землетрусом шпиталю. З того числа 17 згинуло, а за 30 особами ще розшукують. Президент Ніксон проголосив територію Південної Каліфорнії областю важкої катастрофи і вислав туди своїх представників, щоб започаткувати негайну допомогу для потерпілих. До безпосередніх заходів у цій справі і зустрічі з губернатором Ріґеном виїхав до Лос Анджелесу віце-президент Еґню.

„Кланялися вам три України" — репортаж Василя Софронова Левицького

Вінніпеґ. — У видавництві „Новий Шлях" появився п. н. „Кланялися Вам три України" окремим книжковим виданням репортаж відомого українського письменника й журналіста Василя Софронова Левицького про його подорож по українських поселеннях у Юґославії, Чехо-Словаччині і Польщі. Друкувався початково цей репортаж серією 18 ілюстрованих статтей на сторінках вінніпезького тижневика „Новий Шлях" і тепер на вимогу читачів видано його окремою книжкою з додатком нових ілюстрацій і зокрема виготовлених проф. Іваном Теслею карт українського поселення в названих трьох країнах. В репортажі подані враження ред. В. Софронова-Левицького з відвідин українських громад, списані безпосередньо в дорозі з того, що він бачив і переживав. До репортажів з окремих країн додані окремі добірки зразків із творчости місцевих українських письменників, як також інформації про культурне і політичне життя українців на Пряшівщині, в Польщі і в Юґославії. Книжка „Кланялися Вам три України" видана на 175 сторінках друку, на доброму папері і з багатьма



Василь Софронів Левицький

ілюстраціями. Мистецьку двокольорову обкладинку виконав артист-маляр Мирон Левицький. Автор репортажу Василь Софронів-Левицький почав свою літературну і журналістичну діяльність ще у Львові в 1921 році співпрацею у львівських журналах і газетах і виданням першої збірки нарисів і новель „Під сміх війни". Згодом були видані, здебільшого у видавництві „Червона Калина", збірки його спогадів і новель „Бо війна війною" (1932), „Грішник" (1927) та „Липнева

(Закінчення на стор. 4-ій)

РОДЖЕРС І ЛЕРД ВИЯСНЮЮТЬ ЦІЛІ КАМПАНІЇ В ЛЯОСІ; ПОГАНА ПОГОДА ПРИПИНИЛА АКЦІЮ АМЕРИКАНСЬКОЇ АВІЯЦІЇ

Вашингтон. — Два головні члени Уряду президента Ніксона, державний секретар Вілліям П. Роджерс та секретар оборони Мелвін Р. Лерд, виступали у вівторок, 9-го лютого, перший перед сенатською Комісією Закордонних Справ а другий перед Комісією Збройних Сил із виясненнями теперішньої кампанії південно-в'єтнамських військ в Ляосі, яка продовжується за згодою Америки та при сильній підтримці американської авіяції і артилерії з території Південного В'єтнаму. Роджерс і Лерд однодушно твердили, що ця акція не означає поширення війни та що вона приспішить „в'єтнамізацію" війни і відкликання американських військ. Вони вважають, що перервання в Ляосі головного шляху ворожого постачання внеможливить комуністам будь-яку ширшу військову акцію в Південному В'єтнамі і Камбоджі на щонайменше один рік або й більше часу. Тим часом, погана погода, дощ і мряка, майже цілком припинили акцію американської авіяції, що підтримує похід південно-в'єтнамських військ до головного шляху ворожого постачання в Ляосі. Згідно з інформаціями з фронту, ці війська, посуваючись здовж шляху ч. 9, натрапляють на відносно малий спротив ворога і зайшли вже на відстань 15 миль від кордону. Силу південно-в'єтнамських військ в Ляосі оцінюється на 4.000 вояків. В акції у північно-західній частині Південного В'єтнаму, яка попередила теперішній похід на територію Ляосу, брало участь 20,000 південно-в'єтнамських вояків та 9,000 американських, які встановили бази та очікують дальших доручень біля кордону з Ляосом. Совєтська преса, коментуючи події в Ляосі, пише про „поширення імперіялістичної агресії" а північно-в'єтнамські комуністи погрожують, що „звільнена територія Ляосу буде могилою для американців та їх агентів".

Сенатор Тефт найменував Тараса Шмаґалу своїм спеціяльним асистентом



Тарас Шмаґала

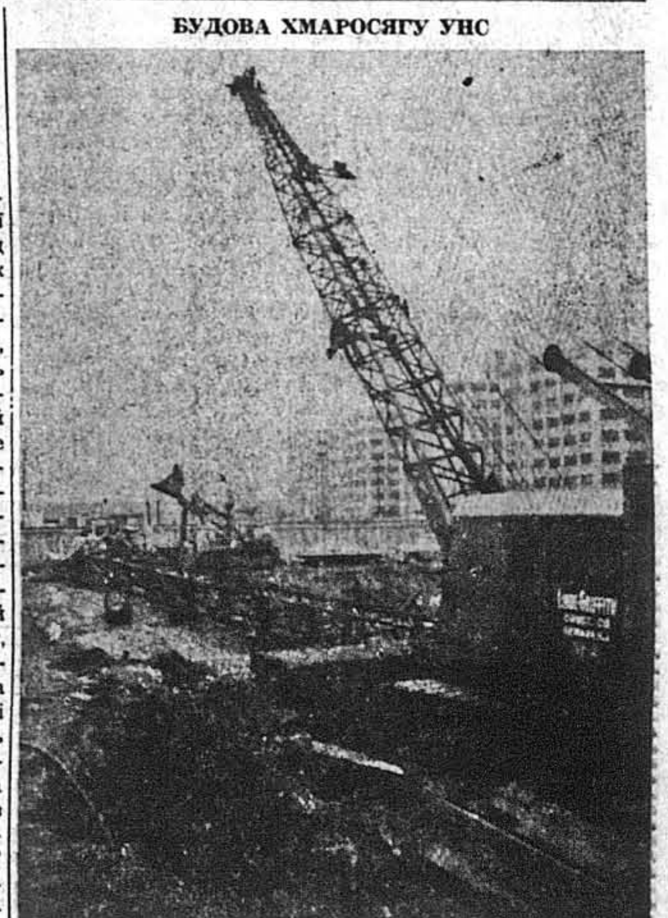
Клівленд. — Сенатор Роберт Тефт найменував цього тижня Тараса Шмаґалу, відомого нашого провідного діяча з народженої в Америці української ґенерації, своїм спеціяльним асистентом для стейту Огайо. Як відомо, Тарас Шмаґала відіграв рішальну ролю у виборі сенатора Тефта в останніх виборах, бувши координатором його передвиборчої кампанії для етнічних груп.

Тарас Шмаґала вже другу каденцію є головним радним Українського Народного Союзу, мавши за собою — не зважаючи на свій молодий вік — велику і світлу кар'єру громадської праці. Закінчивши в 1955-му році коледж в едукації, він, вже професійно працюючи, як учитель, продовжував свої студії та здобув диплом маґістра едукації в університеті Джана Карролла. На 33-му році життя в 1966-му році він вже був асистентом принципала в шкільній системі Парми, а в 1969-му році був найменований директором спеціяльних проєктів в Центральній Адміністрації шкільництва того міста. В українській громаді він був президентом Ліґи Української Молоді стейту Огайо, скарбником і опісля президентом Ліґи Української Молоді Північної Америки, членом Ради Директорів УККА, головою Українських Злучених Організацій — Відділу УККА в Клівленді, президентом Т-ва Українських Професіоналістів в Огайо, президентом Укр. Республіканського Клюбу стейту Огайо та займав багато інших відповідальних і провідних постів. Від молодих років був найбільш активний в УНСоюзі. Від 1961-го року він є секретарем 251-го Відділу, в 1962 і 1970 рр. здобув спеціяльне відзначення за заслуги в організаційних кампаніях УНСоюзу, був членом Статутової Комісії на Конвенції в 1966-му році, на якій обрано його головним радним, а в 1970-му році був головою Конвенційного Комітету. В УНСоюзі Тарас Шмаґала продовжує та збагачує світлі традиції свого батька Дмитра, союзового піонера та колишнього довголітнього головного радного. Новонайменований асистент сенатора Тефта, Тарас Шмаґала, одружений з Катериною Герман, дочкою колишнього головного секретаря сл. п. Григорія Германа та попередньої заступниці головного предсідника УНС пані Анни Герман. Мають одного сина, Тараса молодшого.

В Ню Йорку створено Громадський Комітет для прославлення 50-ліття відродження УАПЦ

Ню Йорк. — Заходами ініціятивної групи тут відбулися в неділю 31-го січня збори православних парафіян усіх юрисдикцій з метою обрання Громадського Комітету для прославлення 50-річчя відродження Української Автокефальної Православної Церкви, що його довершив Всеукраїнський Церковний Собор у св. Софії в Києві 1921-го року. Громадський Комітет обрано в складі: о. Іван Лютенко-Лютий, інж. Іван Бутко, Петро Байбак, мґр Петро Григорович, проф. Іван Юрченко, Дементій Мельник, проф. Микола Сакало, пані Любина Чернявська, інж. Митрофан Нешта, Сидір Кравець, А. Орел та п. Дяченко. Плянується кооптувати до цього Комітету ще інших громадян. Збори вирішили і доручили Комітетові звернутися до Владик Української Православної Церкви всіх юрисдикцій з проханням проголосити рік 1971-1972 Ювілейним Роком Автокефалії Українського Православ'я та благословити й очолити заходи для його прославлення відповідними церковними урочистостями і громадськими імпрезами.

БУДОВА ХМАРОСЯГУ УНС



Два великі бульдозери — один з них видно на задньому пляні на цій фотознимці — це закінчують свою працю з викопуванням землі та навантажуванням її для вивозу на тягарові автомобілі, а на площу між Монтґомері, Рейлродв і Ґрін вулицях над Гудсоном у Джерзі Сіті, на якій продовжується будова 15-поверхового хмаросягу Українського Народного Союзу, заїхали вже нові машини. Вони інсталюють тепер механічні довбні, що ними вбиватиметься сталеві стовпи під фундаментами великої будівлі.

Українські студенти-демонстранти в Ню Йорку не поповнили жадного злочину — вирішив суд

Ню Йорк. — Три українські студенти-демонстранти, що були придержані поліцією під час їхньої демонстрації біля будинку Об'єднаних Націй та совєтської місії до цієї установи в дні 22-го січня ц. р., не поповнили жадного злочину, хоч і провинилися за порушення поліційних приписів — вирішив суддя Роґен в міському суді в Ню Йорку у вівторок, 9-го лютого. Перед судом відповідали студенти: голова Крайової Управи Т-ва Української Студіючої Молоді ім. Міхновського (ТУСМ) Богдан Футала з Йонкерсу та активні і провідні члени цього Т-ва Ярослав Микісвич з Філядельфії і Аскольд Лозинський з Ню Йорку. Демонстрація, як згадано, відбулася 2-го січня в обороні знову засудженого в Совєтському Союзі молодого українського історика Валентина Мороза. Заарештованих тоді трьох студентів початково обвинувачувано в поважніших провинах, але суддя їх відкинув і прийняв виводи оборонця підсудних, відомого нашого адвоката-громадянина Юрія Волинця, що його клієнти допустилися тільки порушення поліційних приписів, що не є злочином і не буде нігде записане в актах, як не записується, наприклад, порушення приписів вуличного руху. Підсудні, за порадою їхнього оборонця, призналися до цього порушення приписів і суддя завісив будь-яку кару для них на шість місяців. Під час розправи, деяка кількість наших студентів і громадян ходили біля будинку суду із написами в обороні Валентина Мороза.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

УКРАЇНСЬКІ НАЛІПКИ В НЮЙОРКСЬКОМУ „САБВЕЇ"

Ню Йорк. — На кількох лініях нюйоркської підземної залізниці, „сабвею", вночі з вівтірка на середу 10 лютого з'явилось багато жовто-блакитного кольорів закликів-наліпок на вікнах. В перекладі з англійської мови заклик-напис звучить так: „Звільніть Мороза — оборонця людських прав в Україні! — Українські Студенти ТУСМ". Заклики-наліпки підписані й видруковані з рамени Управи Т-ва Укр. Студентів ім. Міхновського Молоді ім. М. Міхновського. Десятки тисяч американців читають їх, їдучи до центру міста. Особливо багато закликів розліплено на поїздах, що йдуть через місто в напрямку нюйоркського району Асторія.

В НЮАРКУ ПОМЕР МҐР ЗЕНОН РУБЧАК

Нюарк. — У вівторок 9-го лютого тут несподівано помер від серцевого удару на 58-му році життя св. п. мґр Зенон Рубчак, член Братства Дивізійників, довголітній член хору „Думка" в Ню Йорку, член УНСоюзу. Осиротив дружину Лідію, сина Юрчика та ближчу й дальшу родину. Панахиди в четвер і п'ятницю 11 і 12-го лютого в похоронному заведенні Литвина і Литвина в Ірвінґтоні, похорон в суботу, 13-го лютого о год. 9-ій рано з церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Два погляди

З початком цього тижня з південно - східній Азії сталося те, чого очікувано вже від деякого часу: південно-в'єтнамські війська, підтримані американською авіяцією й артилерією з території Південного В'єтнаму, переступили кордон і ввійшли на територію сусіднього Ляосу. Уряди в Сайгоні і у Вашингтоні співзвучні в своїх заявах щодо характеру цієї нової воєнної акції. Вони стверджують, що це не є поширенням війни, що акція обмежена в часі і засягу та що південно-в'єтнамські війська будуть відкликані з Ляосу, як тільки виконають своє завдання: перервуть головний комуністичний шлях постачання. Південно-в'єтнамський президент Нгуєн Ван Тіє ствердив, що це є „конечним актом законної самооборони".

Це цілком нормально, що така акція викликала широкий відгомін у світі, зокрема в Америці, як і цілком нормально, що публічна опінія поділена: одні схвалюють цю акцію, інші її засуджують. Уряд у Вашингтоні обмежується, очевидно, до найконечнішого: запевнює нарід і країну, що американські суходільні війська і навіть американські військові дорадники не беруть і не візьмуть участи в акції та що ця акція має на меті також охорону американських збройних сил у В'єтнамі і приспішення „в'єтнамізації" війни в тій частині світу, себто відкликання всіх американських військ і залишення оборони Південного В'єтнаму самим в'єтнамцям.

Поважна частина законодавців та висловлюваної в пресі публічної опінії відкидає ці запевнення і приходить до висновку, що це таки треба вважати за поширення війни з численними дальшими комплікаціями. Вони вказують, що також акція американських та південно-в'єтнамських військ у Камбоджі минулої весни була „обмежена часом і засягом", і, хоча американські війська були відкликані, південно-в'єтнамські там залишилися. „Нью Йорк Таймс" аргументує, що коли південно-в'єтнамські війська досі не могли собі дати ради з комуністичними агресорами у своїй власній країні при сильній американській допомозі, то як можна очікувати „в'єтнамізації" їхньої оборони тепер, коли вони заанґажовані ще в Камбоджі і Ляосі.

Аргументи опонентів акції в Ляосі не видержують критики. Очевидно, що комплікації можуть трапитися, але вони будуть малі в порівнянні з тими, які напевно прийшли б з опануванням комуністами тієї частини світу. Акція в Ляосі є, без сумніву, тим „конечним актом законної самооборони", про яку говорив президент Нгуєн Ван Тіє.

Визиск

Людина народжується вільною, але людина народжується для виконання свого незмінного обов'язку — для праці. Праця дає прибуток - капітал, а справедливий розподіл прибутку - капіталу забезпечує працюючу людину. Така елементарна логіка життя зорганізованого суспільства, і чи в країні панує капіталістичний, чи монархічний, чи демократичний, чи комуністичний устрій, за кожного з них людина зобов'язана, морально й економічно, виконувати працю. Отже, все залежить від справедливого або несправедливого розподілу капіталу — наслідку праці. В цьому й полягає одна з найважливіших різниць між капіталістичною системою і комуністичною.

У суботу вранці, 17-го квітня всі жителі Москви, а за ними Києва та інших великих міст Совєтського Союзу, будуть змушені вийти на працю. Якщо хтось тієї суботи працює нормально, то він зобов'язаний вийти вранці на працю в неділю 18-го квітня. Мільйони людей будуть працювати безплатно, „на державу", під час того „ленінського суботника". Мільйони громадян за один день праці без оплати дадуть мільйонові прибутки для фактичного власника імперії, найбільшого капіталіста світу — ЦК КПСС. „Известия" з 5-го лютого у вістці „Москва вийде на суботник" цинічно подали, що „ініціятива для проведення чергового суботника вийшла з московського автозаводу", і то не від „начальства", а нібито від якоїсь робітниці М. Мухіної… „Того дня багато москвичів будуть працювати на своїх постійних місцях". Газета закликає підхопити той почин безплатної праці для держави-суперкапіталіста. Коли б трудящі в СССР заробляли досить, не було б це усе так жахливо, але коли середній робітник має за місяць праці до 100 рублів, а напіввовняна сорочка коштує понад 20 рублів, то це жахливо.

Американське робітництво, в середовищі якого працюють сотні тисяч українців, замало знає про „суботники і недільники" в СССР, про різні форми визиску, що їх застосовує „комунізм", про кріпацьку неволю селян і робітників, яким усе комуністи обіцяли, а не дали нічого.

П. Феденко

„ЗАХАЛЯВНА ЛІТЕРАТУРА"

Мюнхен. — Коли цар Микола I звелів заслати Т. Шевченка в пустелі середньої Азії в 1847 році за писання „возмутительных стихотворений", то додав до рішення суду ще від себе: заборону поетові писати й малювати. Шевченко — мистець, маляр і письменник — уважав цю кару за найтяжчу.

Однак, хоч який суворий був режим для „рядового солдата" Шевченка в царському війську, все ж знайшлися в тій армії офіцери, що не вважали на царську заборону: вони „дивилися крізь пальці" на те, що Шевченкові вдавалося деколи малювати і писати поезії. Дисципліна царя Миколи була слабша за дисципліну самодержця Йосифа Сталіна. Свої поезії записував він у книжку і ховав її за халявами солдатських чобіт. З того й назва — „захалявна книжечка".

Порівняно з письменниками під комуністичним режимом в СССР, Шевченко мав ту вигоду, що міг писати так, як веліло йому серце. Він не мусів хвалити царського деспотизму і заявляти, що буде вірний до смерти російському імперіялізмові. Шевченко приятелював з польськими патріотами — учасниками повстання 1830 року, засланими теж в Азію, і ганьбив тих землячків-українців, що, бувши на волі, прославляли воєнні походи й перемоги російського війська: „Подлая лесть русскому оружию" — писав він у „Щоденнику" 1859 року.

Павло Тичина, коли пишув „поцілувать пантофлю папи" (вождя компартії), заспівав зовсім на інший лад: „Наша армія червона стереже свого кордона". Він славив російську компартію, що „веде". Рильський написав „Пісню про Сталіна" („Із-за гір та з-за високих сизокрил-орел летить").

Цей стиль панує й досі в літературі, керованій компартією. Однак справді талановиті письменники не можуть творити щиро в цій задушливій атмосфері під поліційним наглядом. Вони (приклад поета Пастернака) замовкають, роблять переклади творів чужих авторів або пишуть для себе в надії, що при зміні режиму їхні твори будуть видруковані.

Як поводиться комуністична цензура з літературними творами, показує автор-киянин Анатоль Кузнєцов: він опублікував свій роман „Бабин яр" після втечі з СССР з тими місцями, які йому викреслила цензура.

Цими днями в Німеччині надруковано російський роман Василя Гроссмана „Все тече". Автор народився в Україні 1905 року, був інженером, належав до компартії і писав романи в дусі так званого „соцреалізму". Однак, Гроссман хотів писати також не в дусі партійної пропаганди. Ще перед війною 1939 р. він написав комедію: „Якщо вірити пітагорейцям". В 1946 р. цей твір видано, але критика засудила комедію, мовляв, у ній „з неправильних позицій подано образ совєтського життя". Автор писав аж до смерти роман про оборону Сталінграду, але не докінчив. В спадщині Гроссмана приятелі знайшли недруковану повість „Все тече", цей твір попав на Захід.

Я певен, що після цього ім'я В. Гроссмана зникне з усіх совєтських енциклопедій та шкільних підручників. Бо роман „Все тече" показує життя під большевицьким режимом, як справжнє пекло, фізичне й моральне.

В. Гроссман не має того таланту, що Солженіцин. Він не малює, а „фотографує". Але тим цінніші його „фотознімки" для знання життя людей під режимом диктатури.

Ось два „брати в перших" — Николай Андреєвич та Іван Григорович. Перший — опортуніст, поплентач, робить велику кар'єру в наукових установах. Іван не хоче пристосовуватись до режиму і попадає в концентраційний табір. По смерті Сталіна він вертається на волю, але не знаходить з братом спільної мови.

Автор описує, як на початку 1953 р. розкрито в Москві „змову жидівських лікарів", бо Сталін плянував учинити „всесоюзний погром". На мітинґу - протесті проти лікарів, які нібито спричинили смерть комуністичних вождів — Жданова і Щербакова — і збиралися знищити всю верхівку компартії, мусів промовляти професор Самсон Марголін. Коли Николай Андреєвич сказав Марголінові, що, мабуть, йому тяжко виступати, то Марголін відповів: „Ви вважаєте, що мені, жидові, неприємно таврувати цих нелюдів? Навпаки, мені особливо огидний жидівський націоналізм. А коли жиди, орієнтуючись на Америку, стають, перешкодою в русі до комунізму, то мені не тільки себе, рідної дочки не жаль".

Такі заяви мусять складати ще частіше громадяни СССР жидівського роду на різних мітинґах, засуджуючи Ізраїль. Автор описує сумніви кар'єриста Николая Андреєвича і докори самому собі. За влади Сталіна він голосував на мітинґах за кару смерти для Бухаріна та інших комуністичних ватажків. Він також мав сумнів: „Чи це соціялізм — з Колимою, з людоїдством в час колективізації, коли загинули мільйони людей?"

Голод в Україні 1932-1933 рр. Гроссман описує словами активістки, посланої з Росії в українське село: „Нам визначили в село заготівлю (збіжжя) — за десять, років не виконати! Видно, Москва найбільше на Україну надіялась. Потім на Україну було найбільше й злости".

Пляну, присланого з Москви, не було змоги виконати, і там вирішено забрати все збіжжя і фонд на засів: „Такого наказу не тільки цар і татари — німецькі окупанти не підписували. А наказ убити голодом селян в Україні, на Дону, на Кубані, повбивати з малими дітьми!"

Активістка в повісті Гроссмана оповідає, як українські селяни, не мавши хліба, різали худобу, корови, кіз, курей. Все поїли, а „діти по хатах з самого ранку плачуть хліба просять". В містах давали мешканцям хліба 800 грамів на душу, але селян до міста не пускала міліція. Поїли собак, котів, ловили мишей, пацюків, горобців, гадюк, кістки товкли на муку. Люди пухли з голоду, вмирали.

І каже активістка: „Адже ж був хліб у Сталіна! Значить навмисне убивали людей голодовою смертю. Не хотіли дітям допомогти… Затужило село, побачило свою смерть… Бувало, вийду з пайкою в поле, і чути: голосять. Підеш далі, ось-ось, здасться, затихло, пройду ще, і знов чути — то вже сусіднє село голосить".

І далі: „Мор пішов селом масовий. Перше діти, старики, потім люди середніх літ. Перше закопували, потім перестали. Так мертві і валялися по вулицях, по дворах, а останні залишилися в хатах лежати. Тихо стало. Все село вимерло".

Активістка каже, що голод доводив до людоїдства. Людоїдів р о з стрілювали: „Але вони невинні, винні ті, що довели матір до того, що вона своїх дітей їсть".

Активістку відкликали з мертвого села. Вона чула, що там збирало вражий військо. Солдатів у села не пускали, жили вони в шатрах. Їм казали, що в селі пошесть…

„На другий рік привезли переселенців із Орловської області, — адже земля українська, чорноземля; а в Орловській завсіди недорід".

Послали мужиків з вилами ходити — витягати трупи з хат. Сморід страшенний стояв. Очистили хати, побілували раз і вдруге, але сморід лишився: „не могли вони ні їсти, ні спати, вернулися в Орловську область".

Колишньому каторжникові Іванові Григоровичу Гроссман вкладає в уста свої думки, чому в Росії прийшов до влади большевизм і накинув свою диктатуру іншим народам. Ленін, пише він, це твір російської історії. Російський народ не знав свободи, маси жили в рабстві. Ленін „не хотів врятувати Росію від тисячолітнього багнища неволі, він визнав непохитність російського рабства".

У характері Леніна Гроссман бачить головне: бажання захопити владу. Гроссманові смутно, бачивши пасивність заляканих терором мас, людей, що гинули без усякої вини, тільки тому, що попали під колеса машини. Його симпатії на стороні тих, що дійсно виступали проти большевицького режиму, в тім числі й „прихильників самостійности України": „Совєтські каторжники вважали їх за своїх ворогів, але подивляли цих людей, що сиділи за діло".

Автор підводить усі народи під одну московську міру. Фактично народи України, Польщі, Прибалтики, Кавказу мали іншу традицію і після революції 1917 р. творили свої держави на засадах демократії. В Росії прийшов большевизм на місце царату. Демократична „золота середина" не мала сили. За цього боролися дві диктатури: „червона" і „біла".

Захалявна книжка Василя Гроссмана це цінний документ, бо дає зброю-факти в боротьбі за свободу людини - громадянина і народів проти диктатури і національного поневолення.

М. Антонович

З'ЇЗДИ ЦЕСУС-у

Коли влітку минулого року в Монтреалі відбувався з'їзд ЦЕСУС'у, упорядники його не могли між собою вирішити, котрий же це з'їзд ЦЕСУС'у — п'ятий чи шостий, і врешті тодішній президент ЦЕСУС'у адв. Богдан Футей звернувся до проф. д-ра В. Янева, який був на залі, і до автора цих рядків, щоб ми підказали, котрий же це з'їзд. З пам'яті це було годі уточнити і тому автор цих рядків пообіцяв вияснити справу. Роблю це тепер, при чому висловлюю подяку другові Павлові Дорожинському за цінні інформації.

Генерації студентства черґуються дуже швидко і на тому терені традиції міняються незвичайно скоро, тим більше на північноамериканському континенті, де студентська ґенерація триває рідко - коли довше як п'ять років. Однак і раніше не завжди було легко передавати на студентському форумі традиції. Так, наприклад, ми знаємо, що наприкінці минулого і на початку XX століття студентська ґенерація влаштувала чотири всеукраїнські с т у дентські з'їзди, в яких брали участь студенти з східніх і західніх земель. Відбувалися вони нелегально і тому бували малочисельні: серед учасників можна згадати М. Русова, Д. Антоновича, Ю. Коллярда, В. Дорошенка, Л. Мацієвича з східних і Д. Лукіяновича, В. Старосольського, В. Сімовича, М. і Л. Ганкевичів з західних земель. Були й інші учасники.

Хоч останній із цих з'їздів відбувся в 1904-му році, студенти, які скликали, в 1908 р. студентський з'їзд у Львові, назвали його першим, хоч „перший" з'їзд відбувся вже у 1898 р., а можна підозрівати, що й раніше вже бували всеукраїнські студентські наради чи з'їзди, однак про них у нас немає даних. Та, дякувати Богу, принаймні з того часу студентство вже продовжувало традиції.

2-ий всестудентський з'їзд відбувся у Львові в 1913 р., а третій, на якому створено ЦЕСУС, у 1922 р. З того часу до початку другої світової війни влаштовано одинадцять з'їздів. На Фрайманському з'їзді в 1947 році, завдяки В. М. Яневу, пощастило зберегти традиції і полагоджено розлам в українському с т у д ентському житті. 12-им з'їздом прийнято вважати з'їзд ЦЕСУС'у на Фюріхшуле в Мюнхені в грудні 1945 р., а Фрайманський з'їзд на пропозицію голови з'їзду В. Янева проголошено Всеукраїнським студентським з'їздом 4-им і водночас 13-им з'їздом ЦЕСУС'у. 14-ий з'їзд ЦЕСУС'у, на якому переобрано д-ра Романа Залуцького, відбувся в 1948 р. також у Мюнхені. На наступному, 15-му з'їзді ЦЕСУС'у в Мюнхені (1949 р.) обрано президентом Богдана Гука.

Щоб скоротити статтю, подамо лише роки, коли відбувалися дальші з'їзди ЦЕСУС'у: В січні 1952 — 16-ий з'їзд ЦЕСУС'у в Парижі. Президентом обрано Василя Маркуся; 1953 р. в Лондоні 17-ий з'їзд — президент Кирило Митрович; 1954 р. в Лювені, Бельгія 18-ий з'їзд — президент Павло Дорожинський; на 19-му з'їзді в Мюнхені (1955) Павла Дорожинського п е р еобрано і це саме повторилося на 20-му з'їзді 1956 р. в Страсбурзі 21-ий з'їзд ЦЕСУС'у відбувся у вересні 1967-го року в Парижі, і тоді на місце Павла Дорожинського президентом став Едвард Бродацький, а на 1958-му з'їзді ЦЕСУС'у в Мюнхені (?) обрано президентом Євгена Гановського.

Після того настає тривала перерва в з'їздах ЦЕСУС'у, а в той час відбувалися шукання нової концепції для праці Центрального Союзу Українського Студентства. З нагоди СКВУ студенти мали в 1967-му році в Нью Йорку свій з'їзд, який вони в зв'язку з тим, що вже знов перервана була традиція, назвали чомусь 1-им Всесвітнім з'їздом українського студентства, коли насправді було б правильніше назвати його 5-им Всеукраїнським студентським з'їздом, а водночас 23-ім з'їздом ЦЕСУС'у. На цьому з'їзді вирішено влаштовувати з'їзди ЦЕСУС'у щотри роки і президентом на перший трирічний термін обрано Богдана Футея.

Таким чином з'їзд ЦЕСУС'у, який влітку 1970 року відбувся в Монтреалі, найкраще було б назвати 24-им. Президентом на ньому обрано Олега Романишина. Надіємося, що після цього з'ясування студенти не матимуть труднощів у числуванні своїх з'їздів, і, коли їх наступний з'їзд відбудеться в 1973-му році, вони знатимуть, що це — 25-ий з'їзд ЦЕСУС'у.

Хоч офіційно 3-ій Всеукраїнський студентський з'їзд відбувся в 1922 р. в Празі, зовсім виправдано вважати роком заснування ЦЕСУС'у 1921 р., коли ЦЕСУС, який тоді фактично ще не існував, уже брав участь в Міжнародному з'їзді студентської Централі CIE. Отже, тепер студентство має нагоду відзначити 50-ліття своєї найвищої централі.

На нашій, не своїй землі

„ЛЕСИН ТИЖДЕНЬ"

У місті Полонному Хмельницької області, де часто бувала Леся Українка, відвідуючи батькового брата й пишучи вірші про красу Поділля, відбувається „Лесин Тиждень". Його відзначають в міру можливостей у всьому Полонному районі. В Будинку Культури міста виступали кобзарі, хори, солісти, відкрилася виставка „100-ліття Лесі Українки". Газета „Молодь України" з 3-го лютого не піддає пропозиції більш ґрунтовніше увіковічнити пам'ять поетки в тому місті, де вона так часто бувала і де творила.

„МІНІ-ВИКРАДАЧ" У КИЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

У Києві, в багатьох районах міста, а також у районових центрах тієї області довший час оперував злодій, викрадаючи речі так, що ніхто не міг догадатись його „методів": замки цілі, двері й вікна цілі, а речі зникають. „Молодь України" з 2 лютого сповістила, що злодія затримала міліція, вивчивши його метод: він влазив через віконечко-кватирку для провітрювання кімнат, отже мусів бути малий і худий. Таким і виявився „мінівик" В. Шандоров, якого затримали аж у Донецьку під час розпродажу накрадених в Києві речей. Про наслідки судової розправи не повідомлено.

УКРАЇНСЬКІ ПЕРЕКЛАДИ ДЛЯ МУЗЕЮ ШІЛЛЕРА

З Києва переслано до Музею великого німецького поета Ф. Шіллера в Східній Німеччині багато його книг, в перекладі на українську мову, зокрема драми „Розбійники", „Вільгельм Тель" в перекладі М. Лукаша, драму „Підступність і кохання" в перекладі Ю. Назаренка, також рідкісне видання українською мовою „Вільгельма Телля" в передмовою Івана Франка, опубліковане у Львові в 1887 році. З Музею надійшло підтвердження й подяка за подарунок. Збірник творів Шіллера вийшов тепер у в-ві „Молодь" тиражем в 50 000 примірників.

ЗМІНИ БЮРОКРАТІВ У КИЄВІ

Перестарілого партійного бюрократа П. Дорошенка, який пішов на пенсію, замінили новим „міністром сільського господарства УССР" —Петром Погребняком. Зміна відбулася 2 лютого, „указ" підписали голова президії Верховної Ради УССР О. Ляшко і секретар президії Ради Я. Колотуха, які ніби затверджують такі посади.

„МУЗЕЙ АТЕЇЗМУ"

Музей відкрили на початку лютого в м. Івано - Франківському. „Радянська Україна" з 4 лютого повідомляла, що музей має понад дві тисячі експонатів і що там є макети автоматичної станції „Луна", писання Ціолковського, Гагаріна та ін. дослідників космосу. Окремий відділ в „Музеї атеїзму" присвячений „боротьбі між релігією і наукою", так ніби релігія не є наукою. Не подано, в якому приміщенні влаштовано музей.

К. Крупський

З ДОВГОЇ І ВАЖКОЇ ДОРОГИ ЖИДІВСЬКОЇ ДІЯСПОРИ

(4)

Проф. Джан Армстронг каже, що не кожна політична еміґрація може виконувати ролю діяспори, бо діяспора мусить бути відпірною на культуру середовища, серед якого живе. Думаю, що під цим оглядом жидам не можуть дорівняти не тільки українці, але й ні один нарід у світі.

Як бачимо, основним чинником жидівської відпорности є релігія, яка є майже тотожньою з їх національністю. Це твердить проф. Єшуга Фішман у своїй книжці „Ленґвідж лоєлті ін ді Юнайтед Стейтс".

У нас, на жаль, так нема. Ми бачимо, що значна частина нашого духовенства зовсім не звертає уваги на національну сторінку, а є й такі, котрі неначе хочуть приспішити процес асиміляції. Той процес не оминув в Америці етнічних груп державних народів. Ми чомусь не можемо передати повністю наші духові надбання наступній генерації. Це бачимо тепер лише по трьох десятках років.

Якщо в усіх осередках нашого поселення в Америці справа з молодим поколінням мається так, як про це пише проф. Степан М. Горак у ч. 230 „Свободи" в статті „Чикаґівцям на 1971 рік", то на ділі справа виглядає далеко гірше, як того ми сподівалися. По мазепинській еміґрації і знаку не залишилось. Вона зникла безслідно, а нащадки жидівської еміґрації після двох тисяч літ скитання по світі рецитують Талмуд і псалми так, як їхні прапредки.

Жиди за свою віру переходили тортури, знущання й понижування. Келлер твердить, що нелюдські умовини в ґеттах та недоживлювання відбилися на фізичному вигляді жидів. Довговікове життя під терором відбилося на їхній вдачі, і це справа могла б бути об'єктом спеціяльного наукового досліджування.

Келлер наводить як приклад Мозеса Мендельсона, якого називали „німецьким Платоном". Вийшовши з бідного дому, завдяки своїм здібностям став він знаним філософом. У 1777 р. Мендельсон вирішив відвідати Канта, якого знав тільки через кореспонденцію. В той час Кант викладав в кеніґсберзькому університеті. Коли Мендельсон увійшов до викладової залі, студенти зустріли глумом горбатого гостя, але коли по викладі Мендельсон підійшов до Канта і представився, то Кант, на здивування всіх студентів, гаряче обняв гостя. Після того студенти вибачувались шпалірами і з почестю попрощали Мендельсона.

У своїх спогадах Мендельсон занотував, що на прохід в Берліні він виходив з дружиною й дітьми увечері, але й тоді не оминали його наруги. Малі діти Мендельсона питали: „Тату, що ті хлопці кричать за нами, чому вони кидають на нас камінням? Вони завсіди кричать за нами на вулиці „жиди, жиди!" Чи вони думають, що це зле бути жидом?"

За урівноправнення жидів почали виступати тут і там різні гуманісти з християнських кругів. Спочатку то були тільки спорадичні голоси, які не мали рішального впливу. Щойно Велика Французька революція дала сильний поштовх до емансипації жидів. У 1798 р. Франція знищила брами ґетта. Це посилило акцію за урівноправнення жидів в Німеччині та Австрії. Зразу то було лише паперове урівноправнення, бо реакційні сили в народах ще довго діяли, не допускаючи до дійсного зрівняння в правах жидівського населення з іншими громадянами.

У Німеччині закони про емансипацію жидів появлялися й зникали. Наприклад, у 1849 р. урядовим законом урочисто проголошено зрівняння жидів з німцями, але незабаром той закон скасовано, а засідання державного законодавчого збору розігнано. Щойно 3-го липня 1869 року сповнилася мрія німецьких жидів: тоді Вільгельм І і Бісмарк підписали т. зв. Закон Толерантности, який коротко і ясною формулою з а б о р о н я в робити будь-які різниці між громадянами на основі релігійного визнання.

В Австрії, Італії, Англії, Данії, Швеції та Норвегії рух за емансипацію жидів набрав широкого розмаху в періоді Весни Народів, у 1848 р., і протягом двох десятиліть у всіх тих країнах жиди зрівняно в правах з населенням тих країн. Найпізніше жидів урівноправнено в Росії та Румунії.

Жиди негайно включилися в науку, культуру та економіку тих країн, — ділянки, які до того часу були їм недоступні. В скорому часі вони видали з-поміж себе значне число визначних людей в усіх галузях державного життя країн їхнього замешкання. Ганс Йоахім Штеріґ зауважив, що, творячи менше як один відсоток світового населення, вони дали понад 10 відсотків нобелядів. Численні імена жидів, які розвинули банківництво, торгівлю, промисл та в значній мірі причинилися до розвитку медицини і техніки, можуть переконати кожного скептика в тому, що так воно є.

У той час, коли жиди в Німеччині здобували кращі позиції, зродився і наростав у тій країні рух, який довів до великої катастрофи за Гітлера. Автор довших попередників гітлерівського антисемітизму треба уважати тих ідеологів, як Вільгельм Марр, охрищений син жида-актора. 1879 року він заснував у Берліні Лігу Антисемітів, яка поставила своїм завданням „рятувати фатерлянд від цілковитого юдаїзму". В той час проти жидів виступили проф. Гайнріх Трайчке, відомий композитор Вагнер, Шопенгауер, а з французів граф Гобеню, Едвард Друмонт та інші. Як наслідок того постав сіонізм. Перший конгрес сіоністів відбувся в Базелі (Швайцарія) в 1897 р. Головним творцем цього руху був д-р Теодор Герцль.

Автор пише: „І так наприкінці XIX століття антисемітська ідеологія була вже вповні зформована. Всі аргументи й гасла були готові, щоб після 1933 року почати найбільше вбивство будь-коли занотоване супроти безборонної меншости".

Пишучи про гітлерівське нищення жидів, у розділі п. н. „Катастрофа" Келлер каже: „Вони втягали литовську, латвійську, білоруську та українську поліцію, що допомагала в масовому вбивстві".

Для об'єктивности автор повинен був згадати і про жидівську поліцію, бо фактом є, що така поліція була і допомогла німцям винищити багато жидів. Про це широко пише французький жид Штайнер у своїй книжці „Треблинка".

Книжка „Діяспора" кінчається розділом „Історія жидів в Америці". З важливіших моментів цього розділу варто згадати, що американські жиди під впливом німецьких жидів-еміґрантів перейшли в цій країні великі релігійні реформи.

Визначним р е ф ормістом був Ісаак Маєр Вайз, який прибув до Америки з Німеччини в 1846 році. Під його впливом жиди в певній мірі достосували свої релігійні церемонії до богослужб протестантів. В американських синаґогах появилися родинні лавки, органи та мішані хори. Жиди створили нові форми свобідного себевияву в молитві, і тому їхні богослужби стали більше впорядкованими та спокійнішими, каже автор.

(Закінчення на стор. 3-ій)

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ КЛІВЛЕНДУ

— влаштовує —

у неділю, 14-го лютого 1971 року

СВЯТО ЛЕСІ УКРАЇНКИ

У СТОРІЧЧЯ НАРОДЖЕННЯ ВЕЛИКОЇ ПОЕТЕСИ

що відбудеться

в АВДИТОРІЇ ШЕФ ДЖУНІОР ГАЙ СКУЛ

при 5983 Вест 54-ій вул., у ПАРМІ, Огайо

ПОЧАТОК: год. 5-та по пол.

У ПРОГРАМІ: Гостинний виступ сопрано Христини Липецької з Дітройту, Міш.; виступ жіночого хору „Дніпро" під управою Е. Садовського; реферат Ярослави Піхурко; рецитації Володимири Кавки й Люби Ільчишин; інсценізація „Іфігенії в Тавриді" — постава: Олена Карп'як-Бенцаль.

Все Українське Громадянство до участи запрошують:

33-ий Відділ СУА ім. Лесі Українки
12-ий Відділ СУА ім. Олени Пчілки
8-ий Відділ Українського Золотого Хреста ім. Олени Теліги
Відділ Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — ОКРУЖНА РАДА ТА ВІДДІЛИ ОКРУГИ в ЧИКАГО, Ілл.

щиро запрошують всю Українську Громаду на

БЕНКЕТ

„УКРАЇНІСТИКА — THE UNIVERSITY OF CHICAGO"

Неділя, 21-го лютого 1971 року

FERRARA MANOR, 5609 W. North Ave., CHICAGO

Коктейл — 12:00 дня Бенкет — 1:30 по пол.

Ввесь прибуток призначений на курс української мови при "University of Chicago".

Квитки: в касах „Самопоміч" і „Певність", в членів СУА. За студентською знижкою звертайтесь до В. Боднарук, ч. 682-3343.

ПОВІДОМЛЕННЯ

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Федеральної Кредитової Кооперативи

„САМОПОМІЧ" в ПАССЕЙКУ, Н. Дж.

відбудуться

в неділю, 21-го лютого 1971 року

о год. 4-ій по пол.

в Українськім Народнім Домі

в ПАССЕЙКУ, Н. Дж. при 237 Говп Евню

ПОРЯДОК НАРАД

1. Відкриття Загальних Зборів і ствердження правосильности;
2. Відчитання і затвердження протоколу з попередніх Загальних Зборів;
3. Звіти Дирекції, Кредитового Комітету і Контрольної Комісії;
4. Дискусія над звітами;
5. Вибір трьох членів Дирекції і двох членів Кредитового Комітету;
6. Внесни, запити й побажання;
7. Закриття Загальних Зборів.

Після закінчення Зборів буде перекуска.

Просимо прийти й привести зі собою своїх знайомих, зацікавлених справами нашої Кооперативи.

ДИРЕКЦІЯ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ

УВАГА! НЮАРК, ЕЛИЗАБЕТ і ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

ГУРТ КОЛ. ЧИТАЧІВ „ЛИСТІВ ДО ПРИЯТЕЛІВ" НАШОЇ ОКРУГИ

— влаштовує —

в неділю, 14. лютого 1971 року о год. 5-ій ввечері (точно)

в залі „ЧОРНОМОРСЬКОЇ СІЧІ", 690 Санфорд Еве., в НЮАРКУ, Н. Дж.

ВЕЧІР У ПОШАНУ

МИКОЛИ ШЛЕМКЕВИЧА

В 5-ТИРІЧЧЯ ЙОГО СМЕРТИ

УЧАСТЬ ПРИЙМАЮТЬ:

Д-р Є. ПЕРЕПМА, мгр. О. ОЛЕСНИЦЬКИЙ і ред. Я. ЗАРЕМБА

В програмі (зі звукозапису) теж СЛОВО М. ШЛЕМКЕВИЧА

•

Того ж дня після Служби Божої о год. 12-ій відправиться

в Церкві СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ в НЮАРКУ, Н. Дж

ПАНАХИДА

ЗА СПОКІЙ ДУШІ ПОКІЙНОГО

ДЕБЮТАНТКИ БАЛЮ УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ І ЛІКАРІВ



Ню Йорк (О. П.) — В суботу 23-го січня тут в готелі Пієр відбувся традиційний баль українських інженерів і лікарів з репрезентацією дебютанток. На фото — дебютантки та їх ескорти. Стоять (зліва): Дзвіня Орловська і Богдан Сохан, Оксана Гутник і Богдан Шандор, Христина Марія Марчак-Баранська і Роман Кизик, Олександра Кушнір і Нестор Голинський, Юліяна Осінчук і Роман Процик, Олена Ганушевська і Орест Баранський, Марта Бурачок і Юрій Шевчук, Марія-Христина Прокопович і Микола Андреадіс, Олександра-Євгенія Трембіцька і Андрій Баран.

„Медея" йтиме в Ню Йорку



Філядельфія. — Театр у П'ятницю під мистецьким керівництвом реж. Володимира Шашаровського, після вистав у Філядельфії, покаже п'єсу французького драматурга Жана Анюї „Медея" в перекладі на українську мову Миколи Понеділка, у Ню Йорку, в „Фешен Інституті Технології" при 27 вулиці, у суботу 13 лютого. Сцену й костюми оформив Вол. Вачинський, ролі виконують відомі актори: Віра Левицька, Марія Степова-Карпяк, Богдан Паздрій, Володимир Шашаровський, Євген Левицький. Квитки набувати в перепродажу в „Арці" і в „ЕКО", а перед виставою в касі.

На фото: Віра Левицька в ролі „Медеї"

З ДОВГОЇ І ВАЖКОЇ ДОРОГИ ЖИДІВСЬКОЇ ДІЯСПОРИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Зрозуміло, що Вайз зустрівся з сильною опозицією, однак, незалежно від того, жиди в Америці дуже реформувалися. Були серед них і такі, що вимагали відзначати свято сабат в неділю.

Як другий важливий момент в названому розділі підкреслено, що жиди, особливо німецькі, розвинули американську торгівлю, закладаючи крамниці — універмаги, виробничі підприємства і т. п. Вони надали ще ширшого розмаху американській пресі та видавничій справі. Уже в 1910 році жидівське населення в Америці було найчисельніше з-поміж жидівських спільнот в усіх інших країнах світу, а Ню Йорк став центром найбільшої жидівської громади.

Коли глибше вглядаємось в довгу історію жидівської діяспори, то тим більше подивляємо цей народ, що дає незаперечний доказ своєї духової величі, протягом багатьох століть зберігаючи свою ідентичність.

Нині ми самі бачимо, як тяжко зберігати свою національну ідентичність навіть у найбільш демократичному й толерантному оточенні.

Brace & World, Inc., New by Werner Keller, Harcourt, "Diaspora — The Post-Biblical History of the Jews" York.

(Кінець).

БІБЛІОТЕКА МЕНОР ДЖУНІОР КОЛЕДЖУ

Дженкінтавн, Па. — Американсько-українська вища дворічна школа для дівчат Менор Джуніор Коледж закінчила будівництво модерного приміщення великої бібліотеки. З огляду на викладові програми й зацікавлення студентками, як українками, так і ін. походжень, українською мовою, історією і культурою, Ректорат коледжу під проводом Сестер Василіянок прохає дарувати для Бібліотеки українські книжки, видані у вільному світі, та англомовні — про Україну. Адреса: Manor Junior College, Fox Chase Manor, Jenkintown, Pa. 19046.

ІРВІНГТОН-НЮАРК — ЛЕСІ УКРАЇНЦІ

Ірвінгтон. — Заходами жіночих організацій Нюарку й околиці під патронатом Відділу УККА у неділю 28 лютого, в залі „Ірвінгтон гайскул" при 1253 Клінтон евню, о 5-ій по полудні відбудеться Свято 100-річчя народин великої поетки і драматурга Лесі Українки. В програмі: ліричне сопрано Тамара Лихолай, піяністка Марта Цибин, дівочий хор „Євшан-зілля" під диригуванням В. Садовського та Монтаж із творів Лесі Українки у виконанні студенток.

ОДУМ, ПЛАСТ І СУМ НА РОКОВИНАХ 22 СІЧНЯ

Філядельфія. — Під керівництвом режисера - постановника, відомого актора Богдана Паздрія, молодь із ОДУМ-у, Пласту і СУМ-у показала на святкуванні Дня Державности України у Філядельфії, в залі Бенджамин Френклин, сценічний монтаж Л. Полтави „Золотий Ювілей", що був переглядом української історії до найновіших часів. Членство трьох молодечих організацій дружньо співпрацювало для здійснення вистави, що відбувалася в супроводі бандуриста Романа Левицького, оформлення сцени — Бориса Макаренка. Відзначення Роковин Незалежности і Соборности України відбулось у новій, не традиційній формі: після відкриття д-ром І. Скальчуком, головою Відділу УККА, і відчитання студентом Л. Івасівським Проклямації губернатора Пенсильвенії доповідь виголосив проф. І. Вовчук, а в мистецькій частині було показано сценічну виставу.

20-ті РІЧНІ ЗБОРИ ЧЛЕНІВ

Федеральної Кредитової Кооперативи

„САМОПОМІЧ" в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

— відбудуться —

в неділю, дня 21-го лютого 1971 року

у великій залі

Українського Народного Дому

140-142 Друга Евеню, Ню Йорк, Н. Й. 10003

Початок точно о год. 3-ій по пол.

ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ 20-РІЧЧЯ ДІЯЛЬНОСТИ після закінчення Річних Зборів в тій самій залі буде

ВЕЧЕРЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ І ЗАПРОШЕНИХ ГОСТЕЙ

В МИСТЕЦЬКІЙ ЧАСТИНІ ВИСТУПЛЯТЬ НАШІ члени, відомі оперові співаки:

ГАЛИНА АНДРЕАДІС і ЛЕВ РЕЙНАРОВИЧ

Просимо Членів зголошувати свою участь найдальше до 15-го лютого 1971 р. особисто в домівці Кооперативи або поштою, залучуючи оплату по 2.00 дол. від особи.

УПРАВА

В Україні відкрився перший „Будинок природи"

Київ. — На лівому березі Південного Бугу у м. Миколаєві відкрили в кінці січня перший в Україні „обласний Будинок природи. У тій чудовій споруді одна із заль відведена для постійнодіючої Виставки мисливської та іншої фавни: породи риби, що водиться у водоймах Миколаївщини, гербарії дикорослих квітів тощо". „Радянська Україна" з 24 січня 1971 р. повідомила, що в тій же будові є Бібліотека з читальною залею, постійно діюча фотовиставка, „Магазин природи і мисливства", а для юних любителів природи будуть демонструвати кінофільми, читати лекції".

†

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що 9-го лютого 1971 р. у полудне у шпиталі Колюмбус, в Ню Йорку, Н. Й., на удар серця, упокоїлась в Бозі, на 73-му році життя

св. п.

ЄВДОКІЯ ЗУБЕНКО

Про похорони її буде повідомлено додатково.

Родина КЛОКОВИХ

†

У глибокому смутку повідомляю Приятелів, Друзів і Знайомих, що в понеділок, 30-го листопада 1970 р. відійшов у Вічність, заосмотрений Найсвятішими Тайнами, у Віллінґтоні, Нова Зеляндія

бл. п.

Маестро ЯКИМ ВИНАР

Покійний народився в селі Іскань, Перемишльського повіту. Знавець гуцульської різьби, маляр і скульптор. Градуант Академії Штук Красних у Кракові. У квітні 1970 р. перейшов важку операцію шлунка, а від років незудужав на недугу серця. В останнім листі писав: „Радію, що мої різьблені Хрести в руках наших Владик благословлять на широкій чужині людей наших. Але жалію дуже, що нема у мене сили вирізьбити Патріярший Хрест нашому Кардиналові Йосифові, хоч рисунки давно готові, та й перламутру вже вишліфував"..

Спи спокійно Друже у чужій землі. Патріярший Хрест здвигнуть тисячі таких як Ти!

У гордім смутку —

Д-Р БОГДАН ГУК

(Кондоленційні листи слати на адресу: P.O. Box 63, East Side Station, Binghamton, N.Y. 13904. Вони будуть переслані Родині).

Крім квіття на свіжу могилу

св. п. Катерини Беґей

матері нашої співробітниці, пані Іванни Коць, складаємо 50.00 долярів на Українську Суспільно-Харитативну Службу в Мюнхені, з призначенням на допомогу старшим віком особам.

Службовці Головної Канцелярії УНСоюзу
та
Видавництва й Друкарні „Свобода"

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ моєї Найдорожчої ДРУЖИНИ

сл. п.

АННИ БАЙКО

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

у суботу, 13-го лютого 1971 року

о год. 9-ій ранку

в Українській Католицькій Церкві ЧЕСНОГО ХРЕСТА в АСТОРІЇ, Н. Й.

Просимо Рідних і Приятелів про молитви за Душу Покійної:

Муж: — ТЕОДОР БАЙКО
Діти — ОКСАНА і ДАРІЯ
Мати — МАРІЯ СТИСЛОВИЧ

Субота, 27-го лютого 1971 року
О ГОД. 9-ій ВЕЧ.
Грає оркестра „Мерена"

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ — ВЛАШТОВУЄ

ЗАПУСТНУ ЗАБАВУ

У великій залі Українського Народного Дому
140-142 2-га Авеню в Ню Йорку, Н. Й.
В програмі різні виграші. Буфет у заряді ВШ. ПАНЬ
Просимо замовляти столи в Домівці УСК-у.

Литовці демонстрували у Вашингтоні

Вашингтон. — (вюм). В п'ятницю, 22-го січня ц. р., — в часі, коли українські студенти, члени ТУСМ-у, демонстрували біля будинків ОН і совєтської місії в Ню Йорку в обороні ув'язненого українського історика Валентина Мороза, — відбулася біля совєтської амбасади в Вашингтоні литовська демонстрація в обороні засудженого совєтським судом на кару смерти через розстріл литовця Витавтаса Сімокайтіса. Демонстрація почалася о год. 3-ій по полудні і мала тривати через цілу ніч аж до рана, але зливний морозний дощ перервав її біля 9-ої год. вечером. В демонстрації взяли участь понад 100 литовців із Вашингтону і Балтімору, делеґація місцевого УВФронту та декілька американців.

Як відомо, 14-го січня ц. р. совєтський суд у Вільні засудив В. Самокайтіса на кару смерти за те, що він мав пробувати 9-го листопада м. р. схопити малий совєтський пасажирський літак з наміром скерувати його до Швеції. Цей самий суд засудив дружину литовця, Ґразіну, яка є вже 5-ть місяців в тяжі, на три роки табору тяжкої праці.

Під час демонстрації литовські студенти роздали тисячі летючок з вияснeнням причин і цілей демонстрації, а зокрема із зверненням до людей доброї волі про поміч в справі засудженого литовця та з закликом до совєтського уряду про помилування його. Литовські студенти також роздавали пресове повідомлення президента Американської Федерації Робітників і Конґресу Індустріяльних Організацій (АФЛ-КІО) Джорджа Міні в справі засудженого литовця. Пресове повідомлення кінчається ствердженням, що АФЛ-КІО стоїть непохитно з патріотами поневолених народів і з литовцями в цілому світі в цю чорну ніч репресії і несправедливости, спричиненої імперіялістичним комунізмом і його лідерами в Москві.

Учасники демонстрації носили відповідні транспаренти. Місцева преса чомусь дуже скромно згадала про литовську демонстрацію. Литовці були вдячні за піддержку зі сторони українців.

Різні заходи в справі засудженого литовця увінчалися успіхом, бо Верх. Совєт Литовської ССР замінив кару смерти на 15-ть років в'язниці.

Купуйте в підприємствах, які оголошуються в „Свободі"!

Українські студенти підтримують патріярхат

Ню Йорк. — Заходами місцевої Української Студентської Громади в неділю 31-го січня о год. 2-ій по полудні в Українському Народному Домі відбулися збори присвячені справі патріярхату Української Католицької Церкви. Присутніх на зборах було 200 осіб, в тому чимало українських студентів. З доповідями на підтримку патріярхату виступили о. д-р George Maloney, S.J., проф. д-р Thomas E. Bird і мґр Єва Піддубчишин.

Отець д-р George Maloney, (Чину оо. Ісусовців) є професором теології на Фордгамському університеті. Він є редактором теологічного квартальника Diakonia, що його видає Центр для Студій Східніх Християн при Фордгамському університеті, членом Теологічної Комісії для справ теологічних дискусій між Східніми Церквами в Америці. Він є одним з небагатьох священиків в Америці, що мають докторат з історії Східньої Церкви.

Проф. д-р Thomas E. Bird є директором т. зв. Scholars Program на Нюйоркському Сині університеті. Він є членом редакції квартальника Diakonia. Його статті, присвячені справам Східніх Церков часто друкуються в Commonweal, America, Journal of Ecumenical Studies. Проф. Бирд є членом Римо-Католицької Теологічної Комісії Єпископів для справ православ'я.

Мґр Єва Піддубчишин, відома громадська діячка, є автором недавно опублікованої англомовної книжки „And Bless Thine Inheritance", в якій вона доказує, що Українська Католицька Церква має історично оправдане право на патріярхат.

Збори, з огляду на присутність англомовних гостей переводились в англійській і українській мовах. Керував ними голова Української Студентської Громади в Ню Йорку Олег Ільницький.

Після доповідей і дискусії присутні схвалили резолюції, в яких „відмовляються від вірности Східній Конґреґації Римської Курії" і відкидають „її юрисдикцію над Українською Католицькою Церквою" та заявляють, що „на підставі історичних актів, ми зобов'язані до вірности і послуху тільки Верховному Архиєпископові Йосифові, кардиналові Сліпому — голові Синоду УКЦ", засуджують „явну і скриту опозицію до патріярхального устрою нашої Церкви, незалежно від того, чи вона виходить від опортуністичних елементів наших вірних чи від нашого духовенства", просять Синод Єпископів УКЦ, щоб він „на ділі, а не тільки на словах, виявив, що він є сувереном в нашій Церкві і щоб, згідно із своїми компетенціями, висвятив єпископа помічника для Филядельфійської Єпархії, та щоб також висвячував в майбутньому жонатих кандидатів на священиків" і, вкінці, „з признанням згадують листа до Папи Павла VI, підписаного 19-ма священиками і закликають душпастирів у всіх Єпархіях ЗСА, Канади, Південної Америки, Европи і Австралії, щоб вони долучили й свої підписи до цього листа, бо це буде найкраща підтримка патріярхату".

Ювілейні дні Лесі Українки в Сиракюзах

Сиракюзи (М. С.). — Для вшанування 100-річчя із дня народження Лесі Українки, створився в нашій громаді Ювілейний Комітет, який очолила пані Марія Логаза, а до якого ввійшли ще пані: Ірина Рубич, Фалина Войтович, Константина Микитин, та панове: Іван Гвозда, Микола Годжак, Михайло Середович, Василь Майкович Григорій Орендаренко.

Ювілейні святкування започаткують учні Школи Українознавства, які підготовляють Концерт-академію, що відбудеться дня 28 лютого 1971 року в залі Українського Народного Дому. На цю імпрезу запрошено шановну Гостю, сестру Лесі Українки, паню Ізидору Борисів, з якою українське громадянство зустрінеться також дня 27 лютого (субота) на спільному Чайному Вечорі в залі Української Парафіяльної Школи.

Студія Живого Слова п-і Лідії Крушельницької загостить до нас дня 28 березня з виставою „Лісової Пісні", яка відбудеться в залі Вестгіл гайскул.

Наше громадянство нетерпеливо жде на цікаві імпрези, а Комітет докладає усіх зусиль, щоб вони випали якнайкраще.

Виставка графіки мистців Києва та Львова в Філядельфії

Філядельфія (Б.П.). — В неділю, 7-го лютого 1971 р. тут в домі родини Гевриків відбулося відкриття одноденної виставки графіки українських мистців, що під сучасну пору живуть та творять в Києві та Львові. Це перша виставка творів сучасних мистців з України, влаштована з приватної ініціятиви, а не офіційними чинниками і як така показує творчість українських мистців у новому світлі. Було виставлено 163 твори 24-ох мистців: В. Авраменка, Е. Безніска, Г. Гавриленка, Н. Денисової, П. Заливахи, С. Караффи-Корбут, І. Катрушенка, С. Коропчака, О. Кульчицької, Л. Левицького, Ю. Логвина, М. Малишка, Я. Музики, О. Оброци, І. Остафійчука, М. Павлусенка, В. Патика, В. Перевальського, Л. Перевальської, Г. Севрук, Б. Сороки, О. Фисуна, М. Шекери та Г. Якутовича. Центральне місце на виставці займала збірка екс-лібрісів, здебільша молодих мистців, яка є частиною колекції мистецьких творів архиєпископа Мстислава Скрипника. Більшість виставлених творів є з приватних збірок Софійки та Тита Гевриків, Христини та Богдана Певних і Христини та Юрія Ференцевичів. Звертали на себе увагу численних глядачів дереворити та лінорити Георгія Якутовича та Леопольда Левицького своєю майстерністю, сучасністю й небуденним для графіки форматом. Цікава своєю композиційною суцільністю серія дереворитів Богдана Сороки. На спеціяльну увагу заслуговують праці молодих мистців Івана Остафійчука, Галини Севрук та Юрія Логвина. Ціла виставка багатомовно говорить про потенційну творчу силу українського народу.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

СУБОТА, 13-го ЛЮТОГО 1971 р.

КЛІФТОН, Н. Дж. Річні збори Т-ва Укр. Січ — 182 Відд. о год. 1-ій по пол. в Українській Централі, 240 Hope Ave., Пассейк, Н. Дж. Проситься чл. прибути. — Управа.

НЕДІЛЯ, 14-го ЛЮТОГО 1971 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Збори Т-ва Єдність — 163 Відд. о год. 12-ій дня в Домі Горожан, 847 N. Franklin. St. Проситься чл. вирівняти залеглості. — С. Филик, фін. секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Збирання членських вкладок за місяць лютий від Т-ва Дністер — 430 Відд., як слідує: 14 лютого від год. 1-3 по пол. в УСТ Тризуб; 20 лютого від год. 7-9 веч. в Укр Домі при 23 і Бравн вул. У відділових справах звертатися до секретаря: Іван Кнігніцький, 5821 N. Marshall St., Phila., Pa., 19120. Tel. WA 4-6088. — Д-р. І. Скальчук, гол., Іван Кнігніцький, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла — 102 Відд., о год. 11:30 ранку в церковній залі св. Йосафата, 5720 State Rd. — М. Молеский, предс., І. Жґута, кас., М. Бобечко, секретар.

ВІД НАС ВІДІЙШЛИ

ІВАН САЛЯНСЬКИЙ, мол. — член УНС Відд. 355 Т-ва Запорозька Січ в Ст. Джосеп, Мо., помер 23 січня 1971 р. на 55 р. ж. Нар. в Ст. Джосеп, Мо., і став членом УНС 1947 р. Полишив у смутку сестру Марію, брата Петра та родину. Похорон відбувся 26 січня 1971 р. на цвинтарі Mount Olivet, St. Joseph, Mo.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

KAPELUCH ANNA — членка УНС Відд. 481 Т-ва І. Франка в Карнеґі, Па., померла 24 січня 1971 року на 79 р. ж. Нар. в с. Вислок, Україна, і стала членкою УНС в 1929 р. Полишила в смутку синів: Франка, Степана, Михайла мол., доньки: Анну, Гелену, Єву, Джіні, Марилін-Май, 16 внуків і 3 правнуків. Похорон відбувся 27 січня 1971 р. на цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Карнеґі, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
М. Сивий, секр.

Д-р ІВАН А. КАЧМАРИК — член УНС Відд. 406 Т-ва Згода в Olyphant, Pa., помер 14 січня 1971 р. на 63 р. ж. Покійний нар. в Майнерсвіллі, Па., і став членом УНС в 1940 р. Полишив у смутку сина д-ра Івана. Похорон відбувся 18 січня 1971 р. на цвинтарі св. Кирила і Методія в Peckville, Pa.
Вічна Йому Пам'ять!
М. Мартинюк, секр.

о. ТЕОДОР ВАРЕХА — член УНС Відд. 25 Т-ва Свобода в Джерзі Ситі, Н. Дж., помер 3 лютого 1971 р. на 81 р. ж. Став членом УНСоюзу в 1950 р. Полишив у смутку дружину Стефанію, 2 доньки: Оксану і Ліду та внуки: Роман, Христина, Юрій, Марта, Надія і Адріян. Похорон відбувся 6-го лютого 1971 р. на цвинтарі Mt. Hope, Yonkers, N.Y.
Вічна Йому Пам'ять!
Управа

ПАРАСКЕВІЯ СТЕФАНЮК, членка УНС Відд. 252 Т-ва Т. Шевченка в Чікаґо, Ілл., померла 10 грудня 1970 р. на 79 р. ж. Нар. в с. Середпільцях, Радехів, Україна, і стала членкою УНС в 1950 р. Полишила в смутку дочки: Антоніну і Марію, сина Василя, 5 внуків і 6 правнуків. Похорон відбувся 14-го грудня 1970 р. на цвинтарі Elmwood, River Grove.
Вічна Їй Пам'ять!
С. Мазяр, секр.

„Кланялися вам три України"...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

отрута" (1934). Працював В. Софронів-Левицький багато як перекладач творів Мопасана, Меріме, Бальзака, Буржа, Халіди Едіб та інших на українську мову. Перу його належить також низка сатирично-гумористичних п'єс і сценічних творів для дітей і молоді. Живе в Канаді, де був співзасновником і співредактором часопису „Вільне Слово". З 1960 року працює, як співредактор часопису „Новий Шлях" у Вінніпеґу. Видана тепер книжка подорожніх нарисів В. Софронова Левицького „Кланялися Вам три України" коштує 4 дол. Набувати її можна у В-ві „Новий Шлях" у Вінніпеґу, як також у книгарні „Свободи".

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

— проголошує —

НА АКАДЕМІЧНИЙ РІК 1971-72

ТРИ СТИПЕНДІЇ У ВИСОТІ

$1,000, $600 і $400

Стипендії будуть признані Стипендійною Комісією УНСоюзу, студентам визнаних каледжів та університетів у ЗСА і Канаді, які є членами УНСоюзу щонайменше два роки, на основі їх студійних досягнень (поступу в науці), предмету студій та потреби фінансової допомоги.

Подання слід вносити до 31-го березня 1971 р. на окремих друках, по які слід звертатися на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за культурні імпрези (академії, посмертні згадки, розшуки, подяки)	$2.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.)	$3.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ ЗА ПОЛІТИЧНІ ОГОЛОШЕННЯ (виборчі кампанії)	$4.00
ОГОЛОШЕННЯ ЧЕРЕЗ 8 ШПАЛЬТ (ціла сторінка) по	$3.00
за інч за кожного рода оголошення.	
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на одну шпальту	$4.75
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на дві шпальти	$6.50

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть вирівняні попередні рахунки.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, а нашій громаді у вільному світі нового вілового члена!

ТАРЗАН, Ч. 6508. Бонґи озброєні скорострілами



До густо заселеної долини бонґів.

Бонґи, сотнику Дикий Коте, є однаково плідним як і важко працюючим народом . . ., — як доказують оці плянтації зерен какао.

Це може допомогти нам відкласти війну проти батузів! Зерна Какао бонґів дозріли! Вони будуть потребувати своїх мужів для переведення жнив!

Гей! Що це? Які чужинці приходять до країни бонґів?

Мужчини із ручними скорострілами, Тарзане! Бонґи?

Так, із скорострілами, так само вбивчими, як твій! Тримай свій кріс звернений до землі!